

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III sudcom JUDr. Vladislavom Birásom, PhD., v spore žalobcu: _____ narodený _____ trvalým pobytom v _____ proti žalovanej: **PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, **o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, takto**

r o z h o d o l:

U r č u j e, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100049361 uzavretá 22. novembra 2012 medzi žalobcom a žalovanou je bezúročná a bez poplatkov.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1.1. Žalobca sa žalobou podanou Okresnému súdu Bratislava III 28. marca 2017 domáhal, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100049361, ktorú ako spotrebiteľ uzavrel so žalovanou 22. novembra 2012, je bezúročná a bez poplatkov.

1.2. Vo svojej žalobe uviedol, že podľa uvedenej zmluvy mu mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1 500 eur, avšak reálne mu zo strany žalovanej bolo vyplatené len 1 284,25 eur, pretože žalovaná si už pri poskytnutí úveru na základe dojednania o dohode o poskytnutí služby započítala odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu

splatnosti splátok úveru, čo treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá zároveň má za následok, že údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je v predmetnej zmluve uvedený nesprávne. Poskytnutý spotrebiteľský úver podľa jeho názoru treba považovať za bezúročný a bez poplatkov aj preto, že predmetná zmluva obsahuje viaceré ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky a absentujú v nej niektoré povinné náležitosti pre tento typ zmlúv, ktoré sú vyžadované v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Konkrétne ide o absenciu rozpisu jednotlivých mesačných splátok na istinu, úroky a iné poplatky a absenciu údaju o konečnej splatnosti úveru. Zároveň uviedol dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 70,01 % je ako neprimerane vysoká v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho je absolútne neplatnou.

2.1. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú a navrhla, aby ju súd zamietol, pretože jednak na požadovanom určení nie je daný naliehavý právny záujem a ani takýto typ žaloby žiadny osobitný predpis nepripúšťa, a jednak podľa jej názoru predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti bez neprijateľných zmluvných podmienok.

2.2. K jednotlivým námietkam žalobcu uviedla, že zákon nevyžaduje, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o vnútornej skladne jednotlivých mesačných splátok, teda aká suma z tej-ktorej mesačnej splátky sa započíta na istinu, úroky či iné poplatky. Vo vzťahu k zmluvnému úroku poukázala na § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého v prípade úverovej zmluvy nie je možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate, a to ani v prípade, že by dohodnutý úrok skutočne bol v rozpore so zákonom. V danom prípade však dohodnutý úrok podstatne neprevyšoval odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, ktorá bola v tom čase vo výške 46,35 %. K tvrdeniu o absencii údaju o konečnej splatnosti úveru uviedla, že tento údaj je zhodný s údajom o termíne poslednej splátky úveru, ktorý v predmetnej zmluve uvedený bol, a tiež explicitne vyplýva z oznámenia žalovanej o schválení úveru žalobcovi a zo splátkového kalendára, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými predloženými listinnými dôkazmi, a to žiadosťou/zmluvou č. 8100049361 o revolvingovom úvere z 22. novembra 2012, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 22. novembra 2012, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, výpisom z bankového účtu žalobcu, výpisom z úverového účtu žalobcu (kartou klienta), tabuľkami o priemerných úrokových mierach úverov, výpočtom ročného úroku a RPMN a ostatným obsahom spisu.

4.1. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

4.2. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

4.3. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať.

Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

4.4. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

4.5. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

4.6. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

4.7. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1,

b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

4.8. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd v rozhodovanom spore zistený a preukázaný nasledovný skutkový stav:

5.1. Žalobca ako spotrebiteľ a žalovaná ako dodávateľ finančného produktu uzavreli 22. novembra 2012 zmluvu č. 8100049361 o revolvingovom úvere, ktorú je potrebné podľa jej obsahu právne kvalifikovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

5.2. Z obsahu predmetnej zmluvy (žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) je zrejmá poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1 500 eur; počet mesačných splátok 42; termín splatnosti mesačných splátok v 29. deň v mesiaci; výška mesačnej splátky vrátane úrokov 80,37 eur; celková čiastka, ktorú dlžník (žalobca) musí zaplatiť 3 375,54 eur; RPMN za úver 68,82 %; ročná úroková sadzba úveru 70,01 %; poskytnutá čiastka revolvingu 790,87 eur; celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník (žalobca) zaplatiť 1 928,88 eur; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %; ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %; ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %.

5.3. Z oznámenia veriteľa (žalovanej) o schválení úveru dlžníkovi (žalobcovi) z 22. novembra 2012 vyplýva (okrem iných) dátum splatnosti prvej splátky úveru 29. decembra 2012 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 29. mája 2016.

5.4. V čl. 8 zmluvy o revolvingovom úvere bola dojednaná „*dohoda o poskytnutí služby*“, predmetom ktorej mal byť záväzok žalovanej poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu na základe predmetnej zmluvy a záväzok žalobcu zaplatiť žalovanej odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur, ktorá v zmysle čl. 8.4. predmetnej zmluvy sa stala splatnou dňom uzavretia tejto dohody (formálne obsiahnutej v texte predmetnej zmluvy), t. j. 22. novembra 2012.

5.5. Z výpisu z bankového účtu žalobcu vyplýva, že peňažné prostriedky z predmetného spotrebiteľského úveru mu boli vyplatené 23. novembra 2012 vo výške 1 284,25 eur.

5.6. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

6. V rozhodovanom spore sa žalobca domáha určenia, že zmluva o revolvingovom úvere, ktorú ako spotrebiteľ uzavrel so žalovanou 22. novembra 2012, je bezúročná a bez poplatkov.

6.1. Podľa názoru súdu podaná žaloba je potrebné právne kvalifikovať ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca sa ňou nedomáhal určenia, či tu nejaké právo je alebo nie je, ale žiadal určiť, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je bez úrokov a bez poplatkov - teda žiadal rozsudovým výrokom deklarováť určitú právnu skutočnosť.

6.2. Právna skutočnosť je taká skutočnosť, s ktorou sú spojené právotvorné následky. Z hľadiska teórie práva do kategórie právnych skutočností patria aj právne úkony (a s nimi spojená ich existencia, platnosť či neplatnosť), keďže s právnymi úkonmi sú spojené právotvorné následky, a to najmä vznik, zmena alebo zánik tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s týmto právnym úkonom spájajú (k tomu tiež porov. § 2 ods. 1 a § 34 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného potom vyplýva, že určenie, či konkrétny právny úkon je (resp. považuje sa za) platný alebo neplatný v časti o úrokoch a poplatkoch, je určením právnej skutočnosti. Ak teda v prejednávanej veci žalobca žiadal určiť, že zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov, nepochybne sa domáha určenia právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d/ CSP, a nie určenia práva v zmysle § 137 písm. c/ CSP, a preto skúmanie otázky danosti naliehavého právneho záujmu bolo v rozhodovanom spore irelevantné.

6.3. Žaloba o určenie právnej skutočnosti je podľa Civilného sporového poriadku síce žalobou procesne prípustnou, avšak výlučne za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného právneho predpisu. To znamená, že aby súd mohol rozsudovým výrokom deklarováť konkrétnu právnu skutočnosť - v danom prípade bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musí konkrétny osobitný právny predpis (či už hmotnoprávny alebo procesnoprávny) takého určenie pripúšťať. Ak takéhoto predpisu niet, nie je možné účinne sa domáhať určenia tejto právnej skutočnosti a takáto žaloba musí byť zamietnutá ako procesne neprípustná (neprejednatelná).

6.4. So zreteľom na uvedené súd skúmal, či existuje právna norma, ktorá umožňuje žalobcovi podať žalobu s takto vymedzeným predmetom konania a dospel k záveru, že takýto druh žaloby výslovne pripúšťa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého

„spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou“. Toto ustanovenie bolo síce do zákona č. 129/2010 Z. z. zavedené až s účinnosťou od 1. januára 2018 (pričom predmetná žaloba bola podaná 28. marca 2017), avšak ako na procesnoprávne ustanovenie vo vzťahu k nemu uplatní zásada okamžitej aplikability, čo znamená, že možno ho aplikovať aj na konania začaté ešte pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia, pokiaľ neboli právoplatne skončené.

6.5. Podanú žalobu žalobcu preto súd vyhodnotil ako procesne prípustnú podľa § 137 písm. d/ CSP. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že žalobca je s riadnym plnením povinností vyplývajúcich mu z tejto zmluvy (t. j. splácaním úveru) v omeškaní, pretože omeškanie spotrebiteľa samo osebe nespôsobuje stratu jeho práva domáhať sa určenia v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. A zároveň, aj prípadné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere samo osebe neznamená, že by veriteľovi nárok na vrátenie skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov spotrebiteľovi zanikol.

7. Žalobca vyvodzoval skutočnosť, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov z toho, že v nej absentuje (i) uvedenie rozpisu (vnútornej štruktúry) každej jednej splátky úveru, v akom rozsahu sa započíta na istinu, úroky či iné poplatky, a (ii) údaj o konečnej splatnosti úveru, ďalej z toho, že (iii) dohodnutá ročná úroková sadzba 70,01 % je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi, a napokon z toho, že (iv) na základe dohody o poskytnutí služby, v zmysle ktorej si žalovaná už pri poskytnutí úveru sama započítala dojednanú odmenu k sume celkovej výšky úveru, bol žalobcovi reálne poskytnutý úver nižší, ako žiadal, a s vyššou ročnou percentuálnom mierou nákladov (RPMN), ako sa v predmetnej zmluve uvádza.

8. Vo vzťahu k povinnosti uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, vychádzajúc z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016, vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, sp. zn. C-42/15, a rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 5. septembra 2019, vo veci TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sp. zn. C-331/18, ustálila na tom výklade, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, a nie aj vnútornú štruktúru jednotlivých splátok. Rozpis vnútorného členenia každej anuitnej splátky na amortizáciu istiny, úrokov a iných poplatkov nie je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v prípade, že takýto rozpis zmluva neobsahuje, nie je možné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018, 3 Cdo 56/2018, 3 Cdo 113/2018, 4 Cdo 187/2017, 4 Cdo 211/2017, 4 Cdo 65/2018, 4 Cdo 166/2019, 5 Cdo 132/2017, 6 Cdo 113/2018, 7 Cdo 98/2018 či 7 Cdo 101/2019). Neuvedenie rozpisu vnútornej skladby jednotlivých splátok v predmetnej zmluve preto nemôže mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v rozhodovanom spore.

9. Za nenáležitú súd vyhodnotil aj námietku žalobcu o absencii uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru ako obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., pretože tento údaj (hoci je implicitne vyjadriteľný na základe počtu mesačných splátok) vyplýva z oznámenia žalovanej o schválení úveru žalobcovi z 22. novembra 2012, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o

revolvingovom úvere a tvorí s ňou organický, vzájomne spätý a kompletizujúci celok.

9.1. V súvislosti s riešením otázky, či možno za platnú súčasť spotrebiteľskej zmluvy považovať aj tie dokumenty, na ktoré síce spotrebiteľská zmluva vo svojom obsahu explicitne odkazuje, avšak tieto už neboli osobitne podpísané spotrebiteľom, sa súd stotožňuje s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 9/2019, v zmysle ktorého je podľa ústavne konformného výkladu v súkromnoprávných vzťahoch preferovaný výklad v prospech platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou (porov. I. ÚS 640/2014, 4 Cdo 95/2019), a preto treba uprednostniť ten výklad, ktorý rešpektuje vôľu zmluvných strán, pred výkladom, ktorý vedie k absolútnej neplatnosti účastníkmi uzatvorenej zmluvy. Ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy.

9.2. Rovnako je potrebné upriamiť pozornosť aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016, vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, sp. zn. C-42/15, v ktorom judikoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky (podstatné náležitosti) musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

9.3. A napokon totožný záver vyplýva aj zo všeobecnej teórie občianskeho práva hmotného, v zmysle ktorej pri dvojstranných právnych úkonoch, pri ktorých sa vyžaduje písomná forma (čiže aj pri zmluve o spotrebiteľskom úvere - porov. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.), návrh na uzavretie zmluvy (oferta) a jeho prijatie (akceptácia) nemusia byť podpisom vyjadrené na tej istej listine, a to za podmienky, ak právny predpis neustanovuje inak (porov. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Zákon č. 129/2010 Z. z. ani žiadny iný právny predpis ale výslovne neustanovujú, že pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje, aby všetky jej náležitosti a zmluvné podmienky boli formálne obsiahnuté v jedinom dokumente, alebo aby v prípade, že je tvorená viacerými fyzicky a technicky oddelenými listinami, boli všetky tieto listiny podpísané oboma zmluvnými stranami. Takúto interpretáciu podporujú aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26 Cdo 2317/2006 a 26 Cdo 1789/2005, ktoré s ohľadom na argument príbuznosti právnych poriadkov možno aplikovať aj v slovenskom právnom prostredí.

9.4. V relácii na rozhodovaný spor uvedené znamená, že ak je termín konečnej splatnosti úveru uvedený v oznámení žalovanej o schválení úveru žalobcovi, teda v akceptácii žalobcovho návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere (žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), predmetná zmluva ako celok riadne obsahovala túto zákonom vyžadovanú náležitosť.

10. Súd za opodstatnenú avšak vyhodnotil námietku žalobcu o neprijateľnosti tzv. dohody o poskytnutí služby dojednanej v čl. 8 predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Výsledkom tohto dojednania bolo, že žalovaná neposkytla žalobcovi úver v sume dohodnutej a výslovne v zmluve uvedenej ako „Poskytnutá čiastka úveru“ 1 500 eur, ale voči tejto sume si už pri jej poskytnutí započíta sumu „*odplaty za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur*“. Z výpisu z bankového účtu žalobcu vyplýva, že mu skutočne boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1 284,25 eur (t. j. 1 500 eur - 215,75 eur).

10.1. Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 21. apríla 2016, vo veci Ernst

Georg Radlinger a Helena Radlingerová proti Finway a.s., sp. zn. C-377/14, vyplýva, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l/ a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedené články smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

10.2. Na základe uvedeného právneho názoru tejto európskej súdnej autority, s ktorým sa konajúci súd plne stotožňuje, je potom potrebné uzavrieť, že dojednanie dohody o poskytnutí služby v zmysle čl. 8 predmetnej zmluvy je neprijateľnou, a teda aj neplatnou zmluvou podmienkou. Z toho potom plynie ďalší následok, a to že ak žalobcovi bola reálne vyplatená suma poskytnutého úveru len vo výške 1 284,25 eur, namiesto dohodnutej celkovej výšky úveru 1 500 eur, nesprávne a v neprospech spotrebiteľa bola v predmetnej zmluve uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorej výsledná hodnota závisí a odvíja sa aj od celkovej výšky poskytnutého úveru ako jednej z premennej jej zákonom definovaného vzorca výpočtu. Pri celkovej výške úveru 1 500 eur je výška RPMN za úver 68,82 %, tak ako je uvedené v predmetnej zmluve. Avšak v rozhodovanom spore pri celkovej výške úveru 1 284,25 eur, ktorá bola zo strany žalovanej skutočne žalobcovi poskytnutá, je skutočná výška RPMN za úver až 91,15 %. Ak RPMN nie je vôbec uvedená v zmluve alebo je v zmluve uvedená nižšia hodnota RPMN, než v skutočnosti úveru prislúcha (čo je aj prípad rozhodovaného sporu), považuje sa takto poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

11. So zreteľom na uvedené, súd dospel k záveru, že žalobca sa opodstatnene domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, pretože v dôsledku vyplatenia úveru (peňažných prostriedkov) v nižšej sume, ako bola dohodnutá celková výška úveru, je v nej nesprávne uvedená výška ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Porušenie tejto povinnosti ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu súd žalobe žalobcu ako dôvodnej vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

12. Záverom sa už len žiada dodať, že pokiaľ bolo vo vzťahu k predmetnej zmluve o revolvingovom úvere súdom určené, že sa považuje za bezúročný, z logiky veci niet žiadneho rozumného dôvodu sa ďalej zaoberať tým, či výška dohodnutej úrokovej sadzby (úročenia) bola alebo nebola primeraná.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu proti neúspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd však v súlade so zásadou procesnej ekonómie v zmysle čl. 17 CSP náhradu trov konania žalobcovi nepriznal (R 72/2018), pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by mu v tomto konaní súdne trovy alebo trovy právneho zastúpenia vôbec vznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho

doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Bratislave dňa 15. novembra 2021

JUDr. Vladislav Birás, PhD.
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Kováčová

